

וְכַל אֵינֹן מְקַטְרְגִי, אֵינֹן מְכַרְזָּאן וְאֹמְרִי: פִּנּוּ אֶתֶר לְפִלְגָּיִיא עֲבָדָא דְמַלְכָּא.
אָבֵל, אֵךְ בַּה' אֵל תִּמְרְדוּ. צְרִיךְ שְׁלֵא תִמְרְדוּ בַתּוֹרָה, שְׁתַּתּוֹרָה לֹא צְרִיכָה עֲשֶׂר וְלֹא
כְּלֵי כֶסֶף וְזָהָב. וְאַתֶּם אֵל תִּירָאוּ אֶת עִם הָאֲרִיז, שְׁהֲרִי גּוֹף לְשׁוֹר, אִם יִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה,
יִמָּצֵא רְפוּאָה בְּכָל. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (מִשְׁלֵי ג) רְפָאוֹת תִּהְיֶה לְשֶׁרֶף וְשִׁקּוּי לְעִצְמוֹתֶיךָ. וְכָתוֹב
(שִׁם ד) וּלְכָל בְּשָׂרוֹ מִרְפָּא. וְכַל אוֹתֶם מְקַטְרְגִים מְכַרְזָּיִים וְאוֹמְרִים: פִּנּוּ מִקּוֹם לְפִלְגָּי
עֲבָד הַמְּלָךְ!

תַּקְףֵּי הַדִּין הַקָּשֶׁה – הַכֹּל זֶה בְּגִלְלַת הַתּוֹרָה

בְּגִין כִּךְ אֵל תִּירָאוּ, כִּי לְחַמְנֹו הֵם, אֵינֹן בְּגַרְמִייהוּ מְזַמְנֵן מְזַזְנֵי בְּכָל יוֹמָא לְאֵינֹן
דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרֵייתָא. בְּמָה דְּאֵת אֹמֵר (מַלְכִים א יז) וְאֵת הָעוֹרְבִים צוֹיִתִּי לְכַלְפֵּלְךָ.
וְכָתִיב (שִׁם פֶּסוּק ד) וְהָעוֹרְבִים מְבִיאִים לוֹ לֶחֶם וּבֶשֶׂר. כִּרְ צֵלִם מְעַלְיָהֶם. מֵאֵן צֵלִם.
דָּא תוֹקְפָא דְדִינָא קִשְׂיָא. מֵאֵי טַעְמָא אֲעֵדִי. מִשּׁוּם דִּי אֶתְנֹו אֵל תִּירָאוּם. כִּלְאָ אֲעֵדִיאוּ
בְּגִין אוֹרֵייתָא. זְבָאָה חוֹלְקִיהוֹן דְּאֵינֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרֵייתָא לְשִׁמְהָ, דְּהָא מִתְקַשְׂרִי
בְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְפִישׁ. וְאֶקְרוּן אַחִים וְרַעִים. הֵדָּא הוּא דְכָתִיב, (תַּהֲלִים קכב ח)
לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ.

בְּגִלְלַת זֶה אֵל תִּירָאוּ, כִּי לְחַמְנֹו הֵם. הֵם בְּעִצְמָם מְזַמְנִים מְזַזְנוֹת בְּכָל יוֹם לְכָל אוֹתֶם
שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, כְּמוֹ שְׁנַאֲמֵר (מַלְכִים א יז ד) וְאֵת הָעוֹרְבִים צוֹיִתִּי לְכַלְפֵּלְךָ,
וְכָתוֹב (שִׁם פ' ד) וְהָעוֹרְבִים מְבִיאִים לוֹ לֶחֶם וּבֶשֶׂר. כִּרְ צֵלִם מְעַלְיָהֶם. מֵהוּ צֵלִם? זֶה
תַּקְףֵּי הַדִּין הַקָּשֶׁה. מָה הַטַּעַם כִּרְ? מִשּׁוּם שְׁה' אֶתְנֹו אֵל תִּירָאוּם. הַכֹּל זֶה בְּגִלְלַת הַתּוֹרָה.
אֲשֶׁרִי חֵלֵק אוֹתֶם שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה לְשִׁמְהָ, שְׁהֲרִי מִתְקַשְׂרִים בְּקָדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
מְפִישׁ, וְנִקְרָאִים אַחִים וְרַעִים. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (תַּהֲלִים קכב ח) לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְּרָה
נָא שְׁלוֹם בְּךָ.

זוהר תורה פרשת שלח

אמר ר' שמעון מפרשה זו למדנו סודות החכמה, ונשמע ממנה סודות עליונים
ורמזים, בוא וראה הקב"ה משבחה התורה ואומר, לכו בדרכי תתיגעו בעבודתי, והרי
אני מביאכם לעולמות טובים העליונים, האנשים שאינם יודעים אין מאמינים ואין
מבינים, אומר הקב"ה לכו לתור עולם הטוב ההוא, עולם הנחמד ההוא, אומרים
האנשים איך נוכל לתור לו ולדעת כל זה, מה כתוב עלו זה בנגב! התיגעו בתורה
ותראו, הרי היא עומדת לפניכם, וממנה תבינו אותנו.

וראיתם את הארץ מה היא וגו'. מהתורה תראו עולם ההוא, שהרי היא ירושת

1. נגב רמז על חכמת התורה כמאמרם ז"ל (ב"ב כה). הרוצה להחכים יודים.